

Chuyện Phiếm

Việt Nam Vô Địch World Cup

Nhờ áp dụng chiến thuật “LE-SẮC NHAN-NGÃ”

Huỳnh văn Phú.

Lời Nói Đầu: Tác giả dồn hết tất cả những đam mê về “tứ đồ trường” vào môn túc cầu. Ngay từ khi còn là học sinh, tác giả đã được chọn vào đội tuyển của nhà trường. Nếu như thủ môn là Lương Thủ Vạn Năng Văn Rạng, hậu vệ máy quét Phạm Huỳnh Tam Lang, trung phong là Thanh, là Thách, chạy tả biên là Đực 1, chạy hữu biên là Đực 2 thì tác giả được HLV giao cho nhiệm vụ rất ư là quan trọng: chạy “ngoại biên”.

Chạy “ngoại biên” có nhiệm vụ mỗi khi trái banh ra ngoài sân thì lượm thấy vào. Chính vì thế sau này các cầu thủ kể trên là thành phần chính trong đội tuyển Quốc Gia VNCH, đội tuyển đã đoạt cúp vô địch Đông Nam Á, cúp Merdeka năm 1966. Hồi đó những đối tuyển Nhật, Đại Hàn đến sân vận động Thống Nhất quan sát đội tuyển VN đá là chỉ chờ xin được “xách giấy”, chứ đừng nói tới mấy anh bạn hàng xóm: Lào, Kampuchia, Mã Lai. Thái Lan v.v..

Ngày nay, Nhật và Đại Hàn đã liên tục năm lần bảy lượt tham dự World Cup, còn đội tuyển “bóng đá XHCN” thì bị mấy anh hàng xóm khi xưa đá cho thua te tua. Thua trên mọi thời điểm, trên mọi đấu trường trong cái vũng ao tù! Làm sao vượt ra Đại Tây Dương, Thái Bình Dương để đoạt cúp vô địch thế giới? Vì say mê túc cầu, dầu sao cũng hãnh diện nếu đội tuyển của người Việt Nam vô

địch World Cup nên tác giả tìm ra một chiến thuật khả thi.

Chế độ CS đã “chết-mother-him” từ lâu rồi nên bọn cầm quyền bám vào cái “kinh tế thị trường theo định hướng XHCN” và XHCN/VN đã đạt được những thành quả tốt đẹp là vô địch thế giới về tham nhũng, về nghèo đói, về uống bia, về hút thuốc, phá thai v.v.. Tất cả những vô địch này là do phương pháp “nói một đường, làm mộ nẻo, ăn đàng sòng, nói đàng gió”. Vì thế nếu bây giờ đem áp dụng chiến thuật “dương Đông kick Tây, ngó đàng Đông, đá đàng Tây” thì đội tuyển XHCNVN sẽ đoạt vô địch World Cup 2018 tại Nga (Russia World Cup 2018).

Nếu không dùng chiến thuật này thì mãi mãi nhìn người ta vô địch, còn XHCN thì “ra” địch. Thế giới VÔ thì VC RA. Ra thì chơi một mình gọi là...

Thưa quý độc giả. Nếu chiến thuật này vô tình làm buồn lòng độc giả thì đó là ngoài ý muốn của tác giả, xin quý độc giả thông cảm và lượng thứ cho chúng tôi./.

*

* * *

Trước hết, tôi xin thưa với các bạn rằng tôi là một người thích đá banh và mê xem đá banh. Thời còn thanh niên sung sức thì ham ra sân đùa giỡn

với trái banh. Về già, hết xí quách, đầu gối long bánh chè, chạy không nổi nữa thì mê xem thiên hạ đá. Hầu như không có trận banh nào tôi bỏ qua dù hay dù dở miễn là có dịp xem, kể cả xem trên màn ảnh truyền hình. Có thể nói rằng, tình yêu của tôi (cũng như của hầu hết mọi người Việt đang hít thở không khí trên trái đất này) dành cho trái banh da là rất mãnh liệt. Mà khi nói đến tình yêu thì trong đó hẳn nhiên có sự đam mê, đau khổ, hạnh phúc, mù quáng, ngây ngất, điên dại và...mơ ước. Mơ ước điều gì ? Tôi đang mơ ước ngày Việt Nam đoạt giải vô địch túc cầu thế giới. (Cũng cần ghi nhận ở đây một sự thực đau khổ là, cho dù trong số hơn hai triệu người Việt “lưu vong” hiện cư ngụ tại khắp các quốc gia trên thế giới, có thể thành lập được một đội bóng gồm toàn những chân sút tài ba nhất của nhân loại, cũng không thể ghi danh tham dự giải túc cầu thế giới với tư cách một nước Việt Nam Tự Do được). Chính vì sự đau khổ và niềm mơ ước ấy đã là nguyên nhân khiến tôi viết những dòng này : “Đề nghị một phương cách hữu hiệu 100% để đội bóng tròn của nước Cộng Hoà Xã Nghĩa Việt Nam đoạt giải vô địch túc cầu thế giới tổ chức tại Nga năm 2018 sắp tới.”.

Trong cuộc tranh tài ấy, đội bóng của “đảng ta” nhất định sẽ hạ gục tất cả các đối thủ để bước lên bục...nhận cúp vàng trước sự thán phục và ngưỡng mộ của cả thế giới. Tôi sẽ trình bày thật rõ ràng và chi tiết về đề nghị này ở những dòng sau.

Bây giờ xin nói qua về World Cup Brasil 2014 và “toàn cảnh” sự nghiệp bóng tròn của Việt Nam Xã Nghĩa cái đã. Khi tôi viết những dòng này thì giải vô địch túc cầu thế giới World Cup 2014 tổ chức tại Brasil còn đúng 6 tháng 15 ngày nữa sẽ khởi sự. Trận khai mạc sẽ diễn ra giữa đội chủ nhà Brasil và đội Croatia vào ngày 16/6/2014 và trận chung kết vào ngày 17/7/2014. Trước đó, trong suốt hai năm 2012 và 2013, hơn 200 quốc gia khắp Năm Châu đã “tiền hành” chia các bảng đá vòng loại để sau cùng chọn ra 32 đội bóng tham dự cuộc tranh tài. (Riêng đội Brasil là nước chủ nhà nên được miễn đá vòng loại). Trong số 31 đội đoạt vé đến Brasil năm tới được ghi nhận như sau:

Châu Âu có 13 đội : Anh, Ý, Đức, Tây Ban

Nha, Hoà Lan, Bỉ, Thụy Sĩ, Nga, Bồ Đà Nha, Hy Lạp, Croatia, Bosnia-Herzegovina và Pháp.

Châu Á có 4 đội : Nhật Bản, Nam Hàn, Úc Đại Lợi và Iran

Châu Phi có 5 đội : Nigeria, Ghana, Côte D’ivoire, Algeria và Cameron

Nam Mỹ có 6 đội : Brasil, Argentina, Colombia, Chile, Ecuador và Uruguay (đội Uruguay đoạt vé tham dự nhờ thắng Jordan của Á Châu sau 2 lượt đá play off)

Bắc Mỹ và vùng biển Caribbean có 4 đội : Mỹ, Costa Rica, Honduras và Mexico (đội Mexico đoạt vé vớt nhờ thắng Tân Tây Lan của Châu Đại Dương sau 2 lượt đá play off).

Trong số 13 đội Châu Âu tham dự World Cup Brasil 2014, ngoại trừ 9 đội đứng đầu bảng ở vòng loại được vào thẳng vòng chung kết, 8 đội đứng thứ nhì của mỗi bảng phải đá play off 2 lượt đi và về để chọn thêm 4 đội nữa cho đủ số 13 đội. 4 đội đó là các đội Pháp (thắng Ukraina), đội Bồ Đào Nha (thắng Thụy Điển), đội Hy Lạp (thắng Iceland), đội Croatia (thắng đội Romania). Có một điều rất vui đáng ghi nhận ở đây là đội Pháp ở trận đấu play off lượt đi với Ukraina, trên sân khách đã thua Ukraina 0-2. Ở trận lượt về, trên sân nhà, Pháp đã thắng lại Ukraina 3-0 và do đó đoạt vé vớt tham dự World Cup Brasil 2014. Trong lịch sử các trận đấu play off, chưa có đội nào ở lượt đi thua 0-2 mà ở trận lượt về có thể thắng lại với cách biệt 3 bàn trở lên để lật ngược thế cờ...Chính vì không tin tưởng đội Pháp có thể thắng được Ukraina để đến Brasil năm sau nên cô Doria Tillie, xướng ngôn viên thời tiết đài Canal của Pháp quốc có hứa là sẽ khoả thân nếu Pháp lập được kỳ tích. Đã lỡ hứa nên cô Doria giữ lời, và người ta thấy cô khoả thân đi trên một cánh đồng cỏ, vừa đi vừa loan báo tin tức thời tiết. Có điều là camera quay cô ở khoảng cách xa xa cho thấy cô quả thật có “truông cỡi” thôi chứ không có cái màn quay “cận cảnh” như các “khửa lão” mong đợi để xem cho mắt bớt đóng ghèn...

Và cuộc bốc thăm phân chia 32 đội cho 8 bảng đấu của World Cup Brasil 2014 ngày 6/12/2013 có kết quả như sau :

Sóng Thần

Bảng A: Brasil, Croatia, Mexico, Cameroon

Bảng B: Tây Ban Nha, Hoà Lan, Chile, Úc Đại Lợi

Bảng C: Colombia, Hy Lạp, Côte D'ivoire, Nhật Bản

Bảng D: Uruguay, Costa Rica, Anh, Ý

Bảng E: Thụy Sĩ, Ecuador, Pháp, Honduras

Bảng F: Argentina, Bosnia-Herzegovina, Iran, Nigeria

Bảng G : Đức, Bồ Đào Nha, Ghana, Mỹ

Bảng H : Bỉ, Nga, Algeria, Nam Hàn

Trong 8 bảng kể trên, người ta ghi nhận bảng G được xem là bảng “tử thần” với các đội Mỹ, Đức, Bồ Đào Nha, Ghana và cho rằng đội Mỹ khó mà vượt qua Đức và Bồ Đào Nha để vào vòng 16! Và đội Ghana chính là đội đã 2 lần cản Mỹ vào vòng 16 và tứ kết ở các lần World Cup trước đây. Dù sao thì sân cỏ vẫn luôn có những điều bất ngờ xảy ra. Chúng ta hãy chờ xem vì mọi chuyện vẫn còn đang ở phía trước.

Trở lại vấn đề bóng tròn của nước Việt Nam Xã Nghĩa thì, cũng như mọi lần, đội bóng của “đảng ta” không có cái vinh dự là một trong các đội bóng của Á Châu tham dự World Cup Brasil 2014 như Nhật Bản hay Nam Hàn vì bị “ra rìa” ngay từ khi đá tranh vòng loại với các đội bóng trong khu vực. Đừng nói tới World Cup hay cúp Á Châu chi cho xa vời, chỉ nói tới SEA Games (các quốc gia vùng Đông Nam Á) thôi, Việt Nam cũng không qua mặt nổi anh bạn láng giềng Thái Lan.

Theo sự tính toán mới đây của các “quan chức” bóng đá Việt Cộng thì Việt Nam Xã Nghĩa cần một thời gian dăm bảy năm nữa mới bắt kịp trình độ nhò bóng của xứ Thái. “Sự nghiệp” đá bóng không mấy sáng sủa ấy của đảng ta do nhiều nguyên nhân mà nguyên nhân chính là do đường lối quản trị rất quái đản của những người lãnh đạo. Bỏ tiền ra thuê huấn luyện viên ngoại quốc đến Việt Nam để huấn luyện chiến thuật và kỹ thuật cho cầu thủ nhưng quyền tuyển chọn các tuyển thủ lại không ở trong tay họ. Lại xung đột, lại bắt bình rồi từ giã Việt Nam ra đi. Đã có nhiều huấn luyện viên ngoại quốc đến Việt Nam trong một thời gian ngắn rồi đành phải rũ áo ra đi chấm dứt hợp đồng

trước thời hạn.

Lại có trường hợp tự ý “tổng cổ” huấn luyện viên vì lý do phe ta đá trận nào thua trận đó, không cần biết đến những điều khoản được quy định trong hợp đồng nên huấn luyện viên bị đuổi đã kiện lên FIFA. Khi bị kiện, các “đỉnh cao trí tuệ” cứ ý ra đó, chả thèm đếm xỉa gì hết, dẫn đến việc bị phạt nặng hơn. Thế là thay vì chỉ bị phạt bồi thường vài chục ngàn đô la, liên đoàn bóng đá Việt Cộng phải bồi thường cả trăm ngàn mỹ kim! Đến lúc các cán ngổ thấy không thể xài luật rừng được nữa, phải è cổ chịu phạt, mới ngồi xuống rút kinh nghiệm và tự an ủi rằng vì ta chưa hội nhập được với luật pháp quốc tế !!

Cùng với sự “không hiểu biết gì” về “xã hội bóng đá bên ngoài” là sự “phi thể thao” của những tay Cộng Sản chớp bu. Tôi còn nhớ, năm 1987, trong một trận đấu giữa một đội bóng Sài Gòn với một đội bóng nước bạn Liên Xô trên sân Thống Nhất, phe ta thua te tua. Vì sợ thua thêm nên mặc dù trận đấu còn những 10 phút nữa mới chấm dứt, những người lãnh đạo từ trên khán đài bước xuống sân cỏ ra lệnh cho trọng tài thổi còi ngưng trận đấu. Và mới đây, khi đá vòng loại cúp Á Châu 2013, khi đá với UAE, phe ta đã chọn cách đá chỉ mong sao giảm bớt sự thủng lưới mà thôi. Cuối cùng cũng lấy thủng đụng 5 trái và đứng bết bảng E với kết quả chung cuộc là đá 5 trận thua cả 5, thủng lưới 14 trái, đá lọt lưới thiên hạ được 2 trái. Còn các cầu thủ thì khỏi nói, họ sẵn sàng bán độ để lấy tiền chẳng cần quan tâm thắc mắc gì đến màu cờ, sắc áo. Một số tuyển thủ quốc gia đã “nằm áp” vì bán độ trong các trận đấu ở SEA Game trước đây. Trọng tài thì nhận hối lộ để dàn xếp tỷ số, huấn luyện viên “nôi địa” cũng chẳng khá gì hơn, móc nối, hối lộ, mua chuộc để đội nhà đoạt cúp vô địch quốc gia. Một số khá đông trọng tài và huấn luyện viên hiện vẫn đang gỡ lịch...

Trên đây là “toàn cảnh” một màu đen u ám của nền bóng đá của “đảng ta”. Dù sao, nói đến chuyện bóng đá và World Cup mà Việt Nam Xã Nghĩa không có dính dáng một tí gì quả là điều thiếu sót đáng chê trách. Vâng, cách đây 15 năm, Việt Nam Xã Nghĩa của “đảng ta” có góp phần

một cách âm thầm vào World Cup France 1998 chứ không phải là không có. Tôi muốn nói đến vấn đề Việt Nam đã đóng góp cho World Cup lần ấy những cái lưới. Đúng thế, những cái lưới chằng sau cổng thủ môn. Đây là một “nhân vật” vô cùng quan trọng nhưng cũng rất khách quan vì nó đã chứng minh một cách hùng hồn rằng trái bóng đã nằm gọn trong góc lưới. Không có cái lưới cản lại, trái bóng bay tuốt ra phía sau, nhất là những cú đá xéo, mắt mũi trọng tài có thể kèm nhèm, trông gà hoá cuốc, lại vừa bị áp lực của cầu thủ hai phía nên không công nhận bàn thắng, sinh ra gây gổ, ấu đả... Do đó, cái lưới chính là dụng cụ duy nhất bắt được quả tang sự thành công của một cú sút là trái bóng đã đi vào đúng giữa hai cột dọc và dưới xà ngang của cái cổng! Tang chứng rành rành ra đấy nhé, trái bóng đã vào lưới. Vì vậy, cái lưới là điều thiết yếu, bắt buộc phải có trong một trận đấu. Và những cái lưới chằng sau cổng thủ môn tại các sân cỏ nước Pháp mùa World Cup 98 đã được sản xuất từ Việt Nam! Đây là một điểm “đáng khích lệ” cho nền công nghiệp nhẹ của Việt Nam. Báo chí cho biết là do Việt Nam sản xuất lưới cung cấp cho World Cup chứ không nói rõ do tỉnh nào làm ra. Hỏi một ông bạn cũng là dân ghiền xem đá bóng gốc Nha Trang-Khánh Hoà, rất thông thạo về mọi vấn đề liên quan đến FIFA, anh ta trả lời với một chút kiêu hãnh:

- Lưới cung cấp cho World Cup France 98 sản xuất từ Nha Trang đấy anh ạ.

Tôi sinh ra và lớn lên ở Nha Trang nên khi nghe nói lưới sản xuất từ thành phố quê hương tôi, tôi thấy vui trong lòng lắm. Té ra ở quê tôi, ngoài tài dệt lưới đánh cá đủ loại còn dệt được lưới dùng cho khung gổ bóng tròn đúng theo tiêu chuẩn quốc tế nữa thì không vui sao được. Hẳn nhiên, muốn được FIFA chấp thuận ký hợp đồng cung cấp lưới theo đúng tiêu chuẩn quốc tế, công ty sản xuất lưới phải vượt qua bao khó khăn gian khổ mới loại được các địch thủ cạnh tranh trong ngành dệt lưới.

Lưới do dân Nha Trang làm rất có “chất lượng” nên không thấy màn lưới nào bị thủng, rách bươm như trong trận Brasil-Tiệp Khắc ở lần World Cup 1962, báo hại trận đấu phải gián đoạn dăm

mười phút để lưới được vá lại. (Hay trong trận đấu giữa hai đội Leverkusen và Hoffenheim của giải Bundesliga của Đức vào tháng 11/2013 vừa qua, cầu thủ tiền đạo đội Leverkusen dùng đầu đưa trái banh vào khung thành của đội Hoffenheim. Người ta thấy rõ ràng trái bóng đập ở bên ngoài khung lưới nhưng sau đó thì lại thấy nó nằm gọn ở bên trong lưới. TV chiếu chậm lại cũng cho thấy rõ ràng như thế, tuy nhiên trọng tài vẫn công nhận bàn thắng mặc dù các cầu thủ đội Hoffenheim phản đối. Xem kỹ lại thì người ta “phát hiện” ra lưới bị thủng một lỗ ở góc phía bên phải cầu môn).

Chẳng biết trên các tấm lưới ấy, các tay thủ công Việt Nam có tìm cách ghi hàng chữ Việt Nam vào đấy để chứng tỏ cho thiên hạ biết rằng tuy Việt Nam nói phét vung tí mọt không hề thua ai chứ cũng biết làm lưới đá bóng rất dai và bền!

Tôi không thấy quảng bá rầm rộ công trình xứng đáng ấy của Việt Nam nên tôi có thể nói Việt Nam đã góp mặt một cách âm thầm vào giải World Cup France 98 vậy. Nhưng mà góp mặt một cách âm thầm như thế thì làm sao nở mặt nở mày với thiên hạ được? Cứ nhìn mấy anh Củ Sâm đó mà xem, họ tranh đua ngang ngửa với các cường quốc bóng đá thế giới, thậm chí ở lần World Cup 2002, họ vào đến bán kết và đứng hạng tư chứ đâu phải tầm thường. Trông người rồi gẫm đến ta, thấy mà phát thèm !

Như đã trình bày ở phần đầu, bài viết này đề nghị một phương cách mà nếu áp dụng đúng thì nhất định Việt Nam Xã Nghĩa của “đảng ta” sẽ có mặt ở vòng chung kết và sau cùng sẽ đoạt cúp ngay, không thể sai trật vào đâu được. Chắc các cụ cũng đồng ý với tôi là cầu thủ Việt Nam tuy nhỏ con nhưng nhanh nhẹn, chỉ phải cái tội ăn uống không đầy đủ nên không thể nào đủ sức tranh đua cùng thiên hạ. Có một biện pháp có thể “khắc phục” được khuyết điểm ấy và đây chính là chìa khoá đem đến chiến thắng dễ dàng trước các đội bóng Á Châu và khi vào đến vòng chung kết rồi, chắc chắn đội bóng Việt Nam sẽ là một “khám phá” bất ngờ cho cuộc tranh giải. Lúc bấy giờ thế giới sẽ “tâm phục, khẩu phục” Việt Nam ta và không còn bắt ép hay ăn hiếp ta được nữa. Đề

Sóng Thần

ngệ của tôi, theo đó đội bóng của nước Xã Nghĩa Việt Nam phải áp dụng như sau:

1. Chọn các cầu thủ đá ở hàng tiền đạo (từ 3 đến 4 người tùy theo sơ đồ chiến thuật ra quân) phải Lẻ Mắt.

2. Hai thủ môn cũng phải có Mắt Lẻ

3. Các cầu thủ trong đội bóng phải thấm nhuần tư tưởng Hồ Chí Minh (về đoàn kết) qua một lớp “bồi dưỡng” chính trị ở trường đảng.

Mở ngoặc . Trước khi viết tiếp đề nghị trên của tôi, tôi xin “minh xác” ở đây rằng, khi đề cập đến những người “mắt lẻ” trong bài viết này, tôi không hề có một ý tưởng nào “xúc phạm” tới các vị chẳng may mắc chứng bệnh bẩm sinh ấy. Theo sự hiểu biết của tôi thì mắt lẻ có thể chữa trị dễ dàng bằng giải phẫu. Người mắt lẻ là do các gân giữ mắt không cân bằng nhau. Hiện tại, các bác sĩ chuyên về mắt có thể giải phẫu kéo các gân ấy lại cho cân bằng thì người mắt lẻ hết...lẻ mắt ngay. Đóng ngoặc.

Người lẻ mắt chỉ nhìn được có một con mắt, còn con mắt lẻ kia thì “bất khiển dụng”. Vì ảnh hưởng bởi con mắt bị lẻ nên khi người lẻ nhìn ta, ta cứ tưởng họ nhìn người đứng bên cạnh ta. Nghĩa là khi ta thấy họ nhìn về phía bên phải nhưng thực ra thì họ nhìn về bên trái đấy. (Cung cách này cũng nằm trong quy luật “*thấy vậy mà không phải vậy*”, tức là “*Đừng nghe những gì Cộng Sản nói mà hãy nhìn kỹ những gì Cộng Sản làm*”). Áp dụng quy luật đó cho một cầu thủ tiền đạo lẻ mắt của VC, khi anh dẫn banh xuống đối diện với thủ môn (không lẻ) của phe địch, thủ môn (không lẻ) nhìn vào mắt anh tưởng là anh sẽ sút trái bóng về phía trái của khung thành bèn phóng về bên trái...Thế là trái bóng nằm gọn vào trong góc lưới bên phải. Trường hợp cầu thủ lẻ mắt đá quả phạt đền 11 mét thì bảo đảm không cách nào thủ môn (không lẻ) của phe địch có thể bắt được quả bóng.

Còn thủ môn lẻ mắt thì sao? Cũng tương tự như thế, các cầu thủ tiền đạo (không lẻ) của địch khi nhìn vào thủ môn (lẻ mắt) của VC cứ tưởng là thủ môn nhìn về phía phải để chuẩn bị bèn sút trái bóng về bên trái, thế là thủ môn của VC...tóm gọn. (Ấy là chưa kể huấn luyện viên thay vì chọn

thủ môn lẻ mắt, lại chọn thủ môn là cán bộ hộ lý, tiền đạo địch sút trái bóng nào, thủ môn phe ta cũng bắt dính hết và do đó phe địch không cách nào đá thủng lưới phe ta).

Đến đây, chừ vị có thể thắc mắc hỏi rằng nếu thủ môn phe VC lẻ mắt và tiền đạo phe địch cũng mắt lẻ luôn thì...ai thắng ai? Điều này hơi khó trả lời vì còn tùy thuộc vào sự lẻ con mắt bên phải hay bên trái cùng khả năng đánh lừa và sự phán đoán của hai cầu thủ. Tuy nhiên vấn đề phe địch có cầu thủ mắt lẻ là chuyện không thể có ở đây.

Vừa rồi tôi chỉ nói đến điều kiện đầu tiên là cầu thủ tiền đạo và thủ môn phải có mắt lẻ, điều kiện kế tiếp là cầu thủ phải có tinh thần đoàn kết với đồng đội nghĩa là phải thấm nhuần “tư tưởng Hồ Chí Minh”. Cái tinh thần đoàn kết được thể hiện qua mấy câu thơ “bất hủ” của “Người” sau đây :

Một hòn đá to.

Một hòn đá nặng.

Một người lăn,

Chặng đường.

Nhiều người lăn,

Át đường.

Tóm lại, nếu các cầu thủ của đội bóng nước Xã Nghĩa Việt Nam của “đảng ta” vừa có mắt lẻ lại vừa được trang bị tư tưởng đoàn kết như đã nói trên thì nhất định Việt Nam phải đoạt giải vô địch túc cầu thế giới vào năm 2018 sắp tới.

Bài viết này trước khi gửi đi, tôi cho ông bạn văn cùng xóm xem qua. Ông xem xong rồi đề nghị tôi nên đặt tên cho cái chiến thuật sử dụng cầu thủ mắt lẻ trong các trận đấu bóng tròn để có thể đoạt giải vô địch thế giới là chiến thuật “**Lẻ Nhãn**” hay nói một cách văn hoa là chiến thuật “**Le-Sắc Nhan-Ngã**”.

Huỳnh Văn Phú